

Af: Kirsten Dahl

17. marts 2024

Der bliver serveret samtidscirkus for alle sanser i GLiMT Amager og DYNAMO Workspaces 'Det sidste måltid'. Foto Jonas Persson

Ækvilibristisk linedans og atypisk lagenleg

Med akrobatik, dans, musik, humor og gastronomiske godter går 'Det sidste måltid' direkte i kroppen på publikum, som en skøn påmindelse om livets svære strabadser og mange muligheder.

En line bliver fæstnet og få minutter efter har du været i Himmerig! Takket være Karl Dahls linekunstneriske fantasi og kunnen. I hans nummer er det ikke noget med "blot" at bevæge sig frem og tilbage på cirkusrebet og så vende tilbage til midten og lave nogle flotte akrobatiske kunster. Nej her udforskes alt i en poetisk dramaturgi, som får dig til at juble indvendigt.

Væk er en pompøs introduktion til, at her kommer en så og så fantastisk artist, der vil udføre det og det. I stedet træder Karl Dahl varsomt op på linen og leger på den som et bevægelsesglad barn udforsker sin krop på en forårsbeskinnet græsplæne. Dahl snurrer rundt på linen. Han slår kolbøtter, står på hovedet på den, danser hen over den, ruller og hopper.

Det her er balancekunst af kaliber. Opfindsomt, gudesmukt og tillige creme for øret, da Ambre Ros forsøder rummet med musik fra sav, og så vidt jeg husker spiller Lars Lindegaard Gregersen også her følelsesfuld saxofon til.

Ækvilibristiske kropskunstnere

Fridamy Roth synes bøjelig i hvert et led. Og hun bruger det vidunderligt kreativt. Fx i en solo, hvor hun danser duet med et lagen. Roth ruller sig ind i lagnet og bevæger sig i flotte og særprægede bevægelser ud igen.

Hun lader lagnet inklinerende smyge sig ind under sin T-shirt og tager med trin og bøj imod invitationen. Lagnet får også overtaget, når hun i en passage vikler det stramt rundt om sit ansigt, for derpå at vriste sig fri af det igen.

GLiMT AMAGER & DYNAMO WORKSPACE: 'DET SIDSTE MÅLTID'

Iscenesætter, livemusiker og performer: Lars Lindegaard Gregersen. Co-komponist: Camilla Bang. Lysdesigner: Martin Danielsen. Kostumer: Camila Sarrazin. Dramaturgisk konsulent: Joen Højerslev. Konsulenter: Gry Lambertsen og Rune Vadstrøm. Instruktørassistent og koreografisk arbejde: Liv Mikaela Sanz. Medvirkende: Fridamy Roth, Karl Dahl, Ambre Ros, Antoine Dupeyrot og Lars Lindegaard Gregersen. Aldersgruppe: 14+. Varighed: 70 min. Turneforestilling. Oplevet 16. marts 2024 hos DYNAMO Workspace i Odense, men spiller også hos GLiMT Amager 18.-23. marts i Maskinhal Sundholm. www.glimtamager.dk/ www.dynamoworkspace.dk

nærmest som om hendes krop pludseligt bryder ud i latter eller spontant spjætter af glæde.

Også disse episoder er ledsaget af anderledes musik. Gregersen spiller saxofon, mens Ros med mikrofon for munden leverer stemningsbefordrende vejtrækningslyde.

Smutter kropsligt

Karl Dahl og Fridamy Roth er to af de fem medvirkende artister i den nycirkus-forestilling, som GLiMT Amager og Dynamo Workspace har skabt med den religiøst klingende titel 'Det sidste måltid'. Vi er dog langt fra den nadver, hvor Jesus skærtorsdag sad til bords med sine disciple.

Rumopbygningen – hestekoopstillede borde med hvide duge, hvor 50 af publikummerne samt forestillingens fire nycirkusartister tager plads ved forestillingens begyndelse – giver dog associationer til Leonardo da Vincis maleri af denne nadver.

Det samme gør til en vis grad det, som de to co-producenter skriver om, at forestillingen er et møde, hvor nogle rundt om bordet gør sig bemærket, og hvor vi "opfordres til at reflektere over egen situation og vaner". Samt en måde hvorpå Gregersen med skønt touperet hårtop og et glimt i øjet introducerer forestillingen med ord som "It's a matter of life and death".

Et boble-perlende og ulydigt måltid

'Det sidste måltid' er – undtaget korte sætninger og få sangstrofer – ordløs. Det er de fire artisters gøren, som primært skiller sig ud. Og det, de foretager sig, er bestemt værd at opleve. Jeg er ikke sikker på, at jeg i så høj grad, som programannonceret, lægger mærke til og 'forstår', hvad de fire artisters historier helt konkret er og hvordan de er forbundne.

I stedet mærkede jeg forestillingen, som et sus og en manifestation af, at vi alle har menneskelige kampe at kæmpe, drømmer om noget og at vores drømme kan blive forløst. Og alt det videregiver de fem medvirkende via en sanselig, overraskelsesfyldt og kropslig cocktail af lys, lyde, former og bevægelser i rummet. En gøren, som smitter én som publikum kropsligt snarere end tankemæssigt. Det er vel i sin essens det dygtigt og engageret nycirkus gør og kan.

De hele fire retter, som indgår i 'Det sidste måltid' er ud over det sædvanlige – og gå ikke efter oplevelsen for at blive mæt, gå efter overraskelsen. I den mærkbare aperitif-drinks, i de hovedretsingredienser, som fyger om ørerne på dig og i den dessert, som du øjner i det fjerne.

Poesi, magi og menneskelighed

Og gå frem for alt efter alt det, der sker mellem "måltiderne". De udsøgte små legemsdancer: At det kun er en tunge, du ser bevæge sig op over bordkanten. At det er nogle tæer som stikker op. Et ansigt. En nakke.

Danserne sætter fra på gulvet og vupti er de på et splitsekund landet på bordene som har de vægt som spurvefugle. De bevæger sig alene eller i to etager hen over fladerne. De springer ned og finder sammen to og to i akrobatiske udførelser som skaber benovelse og forundring.

Nå ja, hvorfor ikke gå "gennem luften", fra skulder til skulder på en ny person, sådan som Ambre Ros gør, når hun skiftevis træder ned på Antoine Dupeyrots og Lars Lindegaard Gregersens skulder, mens Karl Dahl med sit poetiske harmonikaspil breder et lydtæppe ud.

Hvorfor ikke gå i bro oppe i luften, mens man bliver båret frem i rummet, sådan som Fridamy Roth gør det, mens Dupeyrot og Dahl udgør hendes sikre fundament.

Der skal muskelmasse og grænseløs tillid til at udføre de akrobatiske danse som "Det sidste måltids" artister byder på. I udførelserne og i sprækkerne mellem de kropslige udtryk mærker vi, at der også er noget menneskeligt omkostningsfuldt på spil. At livet også er gjort af problemer, behov og ønsker. Ros bøvlér helt bulimi-lignende med at proppe sig opkastningsparat med mad og det er ikke omkostningsfrit for hende at føde en lille søn, der umiddelbart efter tager en smøg i flaben.

Med ansigtet mast ned i bordpladen synger Dupeyrot Elvis Presleys "I Can't Help Falling in love", mens Ros og Roth løfter hans ansigt op og forvrænger hans ansigtstræk ved at trække rundt med hans hud, som var den en klump ler. Hvad ønsker du dig allermost, spørger Gregersen artisterne og ad den vej også os. Dahl er ikke i tvivl: "I wish to be remembered".

Dejlig dramaturgi og lækker lyd

Uanset om man, som jeg var så heldig at få mulighed for, sidder med til bords og på den led oplever artisterne ganske tæt på, eller om man har sæde i salen, er man vidne til den fine fysiske forvandling, som sker undervejs.

Bordopstillingen brydes nemlig op. Artisterne flytter rundt på bordene og bruger dem flittigt til at udføre numre på. De balancerer på kanterne som på en knivsæg. De springer over, rundt om og op på bordene – sammen og hver især. Det er med til at skabe fysisk variation, ligesom nedbrydningen af opstillingen går mentalt ind i kroppen på én som eksempler på livets foranderlighed.

'Det sidste måltid', som GLiMT Amager og DYNAMO Workspace betegner en samtidscirkusforestilling, er værd at opleve for de fire kropsligt meget dygtige artisters gøren. Og ikke at forglemme for den raffinerede iscenesættelse og for lyduniverset, som med livespil på både saxofon, klarinet, akustisk guitar, elguitar, tromboner, sav m.m., er utroligt facetteret.

GLiMT AMAGER & DYNAMO WORKSPACE: 'DET SIDSTE MÅLTID'

Iscenesætter, livemusiker og performer: Lars Lindegaard Gregersen. Co-komponist: Camilla Bang. Lysdesigner: Martin Danielsen. Kostumer: Camila Sarrazin. Dramaturgisk konsulent: Joen Højerslev. Konsulenter: Gry Lambertsen og Rune Vadstrøm. Instruktørassistent og koreografisk arbejde: Liv Mikaela Sanz. Medvirkende: Fridamy Roth, Karl Dahl, Ambre Ros, Antoine Dupeyrot og Lars Lindegaard Gregersen. Aldersgruppe:

ROSBYNARTEWORKSPACE Odense, men spiller også hos GLIMT
Amager 18.-23. marts i Maskinhal Sundholm.
www.glimtamager.dk / www.dynamoworkspace.dk

Flere anmeldelser

Anmeldelse

Teater O & Limfjordsteatret: 'Hvor tog Robin hen'

Der er mange sider af ensomhed i den tematisk mættede forestilling 'Hvor tog Robin hen' af Teater O og Limfjordsteatret, men budskabet er tydeligt, og både manuskriptet, iscenesættelsen og skuespillet er underholdende i detektivhistorien

[Læs mere](#)

Anmeldelse

Teater Fluks: 'Når sirenerne kalder'

Teater Fluks sigter højt med 'Når sirenerne kalder', men blander for mange ingredienser sammen i deres publikums-inddragende sensoriske teaterinstallation.

[Læs mere](#)

Anmeldelse

Teatret Masken: 'Kan du holde på en hemmelighed?'

Teatret Maskens 'Kan du holde på en hemmelighed?' lugter svært af kampagne og folkeoplysning, men intentionerne er gode, og forestillingen som helhed er moderne, mytisk og meningsfuld.

[Læs mere](#)

Anmeldelse

Uppercut Dansteater: 'Child'

'Child' er en original og bevægende danseforestilling af og med den frygtløse danser Mark Philip fra Uppercut Dansteater.

[Læs mere](#)

Anmeldelse

Gunilla Lind Dansteater og Blaagaard Teater: 'It's so cute I'm gonna die'

Gunilla Lind udsætter teenagetilskuerne for et sansebombardement af kunstige batteribevægelser og brutal vold. I nuttethedens tilsyneladende ufarlige univers af lyserød hundehvalpeidyl og dansende catwalk.

[Læs mere](#)

Anmeldelse

Hvid Støj Sceneproduktion: 'Usynlig'

Med 'Usynlig' skaber Hvid Støj Sceneproduktion med både alvor og sjov et vigtigt og sårbarhedsfyldt fokus på det at være barn af en psykisk syg mor eller far.

[Læs mere](#)

1 2 3 ... 292 Næste >

SCENEKUNST TIL HALV PRIS? JA, DET KAN LADE SIG GØRE...

Læs mere på:

The logo for Teater Refusion features two overlapping circles. The left circle is a vibrant blue, and the right circle is a muted green. The text 'TEATER' is positioned on the blue circle, and 'REFUSION' is positioned on the green circle, with the two words overlapping in the center.

**TEATER
REFUSION**

www.teaterrefusion.dk

Seneste anmeldelser

Teater O & Limfjordsteatret: 'Hvor tog Robin hen'

Der er mange sider af ensomhed i den tematisk mættede forestilling 'Hvor tog Robin hen' af Teater O og Limfjordsteatret, men budskabet er tydeligt, og både manuskriptet, iscenesættelsen og skuespillet er underholdende i detektivhistorien

[Læs mere](#)

[Anmeldelse](#)

Teater Fluks: 'Når sirenerne kalder'

Teater Fluks sigter højt med 'Når sirenerne kalder', men blander for mange ingredienser sammen i deres publikums-inddragende sensoriske teaterinstallation.

[Læs mere](#)[Anmeldelse](#)

Teatret Maskens: 'Kan du holde på en hemmelighed?'

Teatret Maskens 'Kan du holde på en hemmelighed?' lugter svært af kampagne og folkeoplysning, men intentionerne er gode, og forestillingen som helhed er moderne, mytisk og meningsfuld.

[Læs mere](#)

Anmeldelse

Uppercut Dansteater: 'Child' 'Child' er en original og bevægende danseforestilling af og med den frygtløse danser Mark Philip fra Uppercut Dansteater.

[Læs mere](#)

Anmeldelse

Gunilla Lind Dansteater og Blaagaard Teater: 'It's so cute I'm gonna die'

Gunilla Lind udsætter teenagetilskuerne for et sansebombardement af kunstige batteribevægelser og brutal vold. I nuttethedens tilsyneladende ufarlige univers af lyserød hundehvalpeidyl og dansende catwalk.

[Læs mere](#)

Anmeldelse

Hvid Støj Sceneproduktion: 'Usynlig'

Med 'Usynlig' skaber Hvid Støj Sceneproduktion med både alvor og sjov et vigtigt og sårbarhedsfyldt fokus på det at være barn af en psykisk syg mor eller far.

[Læs mere](#)

Anmeldelse

Teater O & Limfjordsteatret: 'Hvor tog Robin hen'

Der er mange sider af ensomhed i den tematisk mættede forestilling 'Hvor tog Robin hen' af Teater O og Limfjordsteatret, men budskabet er tydeligt, og både manuskriptet, iscenesættelsen og skuespillet er underholdende i detektivhistorien

[Læs mere](#)

Anmeldelse

Teater Fluks: 'Når sirenerne kalder'

Teater Fluks sigter højt med 'Når sirenerne kalder', men blander for mange ingredienser sammen i deres publikums-inddragende sensoriske teaterinstallation.

[Læs mere](#)

Anmeldelse

Teatret Maskens: 'Kan du holde på en hemmelighed?'

Teatret Maskens 'Kan du holde på en hemmelighed?' lugter svært af kampagne og folkeoplysning, men intentionerne er gode, og forestillingen som helhed er moderne, mytisk og meningsfuld.

[Læs mere](#)

Anmeldelse

Uppercut Danseteater: 'Child' 'Child' er en original og bevægende danseforestilling af og med den frygtløse danser Mark Philip fra Uppercut Danseteater.

[Læs mere](#)

Anmeldelse

Gunilla Lind Danseteater og Blaagaard Teater: 'It's so cute I'm gonna die'

Gunilla Lind udsætter teenagetilskuerne for et sansebombardement af kunstige batteribevægelser og brutal vold. I nuttethedens tilsyneladende ufarlige univers af lyserød hundehvalpeidyl og dansende catwalk.

[Læs mere](#)

Anmeldelse

Hvid Støj Sceneproduktion: 'Usynlig'

Med 'Usynlig' skaber Hvid Støj Sceneproduktion med både alvor og sjov et vigtigt og sårbarhedsfyldt fokus på det at være barn af en psykisk syg mor eller far.

[Læs mere](#)

1 2 3 ... 292 Næste >

ARTIKLER ANMELDELSER NYHEDER OG NAVNE DEBAT

[OM TEATERAVISEN](#) [KONTAKT](#) [ANNONCER](#) [ARKIV](#) [NYHEDSMAIL](#)

Ansvarshavende redaktør: Carsten Jensen
Teatercentrum
Nørregade 26,1
1165 København K

E-mail: red@teateravisen.dk